

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 39/14

Λουξεμβούργο, 27 Μαρτίου 2014

Απόφαση στην υπόθεση C-565/12
Le Crédit Lyonnais SA κατά Fesih Kalhan

Το Δικαστήριο διευκρινίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες είναι συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης η επιβολή της εκπτώσεως από τους συμβατικούς τόκους ως κυρώσεως για τον πιστωτικό φορέα που δεν ελέγχει, πριν από τη σύναψη της συμβάσεως δανείου, την πιστοληπτική ικανότητα του δανειολήπτη

Η γαλλική νομοθεσία προβλέπει ότι ο πιστωτικός φορέας ο οποίος δεν προέβη στον προσήκοντα έλεγχο της πιστοληπτικής ικανότητας του δανειολήπτη πριν από τη σύναψη της συμβάσεως δανείου δεν μπορεί πλέον να αξιώσει τους συμβατικούς τόκους, εξακολουθεί όμως να έχει δικαίωμα να εισπράξει αυτοδικαίως τους νόμιμους τόκους, οι οποίοι προσαυξάνονται κατά πέντε ποσοστιαίες μονάδες εάν ο δανειολήπτης δεν καταβάλει το σύνολο της οφειλής του εντός δυο μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία κηρύχθηκε εκτελεστή η δικαστική απόφαση.

Το 2011, ο F. Kalhan συνήψε με τη Le Crédit Lyonnais (LCL) σύμβαση καταναλωτικού δανείου ύψους 38 000 ευρώ, με σταθερό ετήσιο χρεωστικό επιτόκιο **5,60 %**. Δεδομένου ότι ο F. Kalhan βρέθηκε σε αδυναμία αποπληρωμής του δανείου αυτού, η LCL άσκησε αγωγή για το υπόλοιπο του οφειλόμενου ποσού ενώπιον του tribunal d'instance d'Orléans. Το εν λόγω δικαστήριο αναφέρει ότι η LCL δεν προέβη σε έλεγχο της πιστοληπτικής ικανότητας του F. Kalhan και ότι δεν μπορεί να αξιώσει συμβατικούς τόκους σύμφωνα με τη γαλλική νομοθεσία. Ωστόσο, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι το νόμιμο επιτόκιο, που εφαρμόζεται αντί του συμβατικού, ήταν για το 2012 **5,71 %** (συμπεριλαμβανομένης της προσαυξήσεως κατά πέντε ποσοστιαίες μονάδες), οπότε, αντί το γεγονός αυτό να αποτελεί κύρωση για τον πιστωτικό φορέα, του προσπορίζει, αντιθέτως, όφελος. Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται συνεπώς αν το γαλλικό σύστημα κυρώσεων είναι συμβατό με το δίκαιο της Ένωσης και ειδικότερα με την οδηγία 2008/48¹ η οποία προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι οι εφαρμοστέες κυρώσεις σε περίπτωση παραβάσεως των εθνικών διατάξεων όσον αφορά τον πριν από τη σύναψη της συμβάσεως έλεγχο της πιστοληπτικής ικανότητας του δανειολήπτη πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

Το Δικαστήριο, επιληφθέν του ερωτήματος αυτού, υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με την οδηγία 2008/48, ο πιστωτικός φορέας υποχρεούται, πριν από οποιαδήποτε σύμβαση, να ελέγξει την πιστοληπτική ικανότητα του δανειολήπτη, προκειμένου να διασφαλίσει την αποτελεσματική προστασία των καταναλωτών από την ανεύθυνη χορήγηση δανείων, και τα κράτη μέλη υπέχουν την ευθύνη να θεσπίσουν αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά μέτρα για την κύρωση κάθε παραβάσεως της υποχρεώσεως αυτής. Το Δικαστήριο εξετάζει ως εκ τούτου εάν η αυστηρότητα της προβλεπόμενης από τη γαλλική νομοθεσία κυρώσεως (δηλαδή η έκπτωση από το δικαίωμα εισπράξεως συμβατικών τόκων) συνάδει προς τη σοβαρότητα των παραβάσεων που επιδιώκει να καταστείλει και, ειδικότερα, εάν η εν λόγω κύρωση έχει πράγματι αποτρεπτικό χαρακτήρα.

Συναφώς, το Δικαστήριο κρίνει ότι, στην περίπτωση που το υπόλοιπο του κεφαλαίου καθίσταται άμεσα απαιτητό λόγω αδυναμίας πληρωμής του δανειολήπτη, το αιτούν δικαστήριο οφείλει να συγκρίνει τα ποσά που θα εισέπραττε ο πιστωτικός φορέας, στην περίπτωση που είχε συμμορφωθεί με την υποχρέωσή του να ελέγξει, πριν από τη σύναψη της συμβάσεως δανείου, την πιστοληπτική ικανότητα του δανειολήπτη, με τα ποσά που θα εισέπραττε σε περίπτωση εφαρμογής της προαναφερθείσας κυρώσεως. Εάν το αιτούν δικαστήριο διαπιστώσει ότι η

¹ Οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 133, σ. 66, και διορθωτικά ΕΕ 2009, L 207, σ. 14, ΕΕ 2010, L 199, σ. 40, και ΕΕ 2011, L 234, σ. 46).

εφαρμογή της κυρώσεως ενδέχεται να παρέχει πλεονέκτημα στον πιστωτικό φορέα, τότε, το επίμαχο σύστημα κυρώσεων δεν εξασφαλίζει ένα πράγματι αποτρεπτικό αποτέλεσμα.

Περαιτέρω, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι η επίμαχη κύρωση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει πράγματι αποτρεπτικό χαρακτήρα αν τα ποσά που ενδέχεται να εισπράξει ο πιστωτικός φορέας κατόπιν της εφαρμογής της κυρώσεως δεν είναι **κατά πολύ** μικρότερα από εκείνα που θα εισέπραττε αν είχε συμμορφωθεί με την υποχρέωσή του. Εάν η κύρωση για την έκπτωση από το δικαίωμα εισπράξεως τόκων αποδυναμωθεί ή παύσει να ισχύει άνευ ετέρου, τότε η κύρωση δεν θα μπορεί πράγματι να αποτρέψει την παράβαση των διατάξεων της οδηγίας 2008/48.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" 📠 (+32) 2 2964106